

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 46. Ratherius ad extrema deductus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

quales in pariete depictos videtis. Postea ^{Sæculum X.}
 infaniam refellit credentium, S. Michaelis ^{A. C. 975.}
 lem singulis diebus Lunæ coram Deo
 Missam celebrare; unde illa die potius
 quam alia in septimana S. Archangeli
 Ecclesiam frequentabant.

§. XLVI.

Ratherius ad extrema deductus.

Tandem cum Ratherius Veronæ nec ^{Chr. Lobes.}
 quiete, nec sine periculo vivere pos- ^{to. 6. Spicil.}
 set, ultimo inde discedens ad Abbatiam ^{Sup. Lib.}
 Lobiensem prope Leodium, ubi primam ^{L. V. §. 42.}
 ætatem transegerat, rediit. Interim,
 Balderico, Episcopo Leodiensi anno non-
 gentesimo quinquagesimo nono fati fun-
 cto, Bruno Archiepiscopus Coloniensis
 Euracrium, Decanum Bonnensem, suffe-
 cerat; Lobii vero Abbatis munere fun-
 gebatur Folcuinus, Chronici ejusdem Mo-
 nasterii Auctor. Huic Ratherius misit
 Libellum continentem causas deliberan-
 di, an sibi Lobium redeundum esset, si-
 mul autem equos petebat & viæ comi-
 tes, a quibus illo deduceretur. Cum
 ergo obtinisset, quæ petebat, Lobium
 venit. Haud diu post a Rege Franciæ
 Lothario Abbatiam S. Amandi recepit,
 ubi cum vix integra nocte moratus fuis-
 set, ad quoddam prædium ab Episcopo
 sibi datum reversus est. Abbatia deinde
 Altimontis ei concessa, cui quæ sibi su-
 pere-

Sæculum X.
A. C. 975.
pererant de pretiosa supellectile & de vestium cultu donavit. Rursus vero jurgia inter ipsum & Folcuinum exorta, qui in sua Historia Ratherium levis animi, quin & Simonix arguit, eo usque processerunt, ut Folcuinus, Episcopo Leodiensi Ratherii causæ favente, Abbatia cedere compulsus fuerit. Verum, Episcopo, anno nongentesimo septuagesimo primo, mortuo, Notgerus ejus Successor Folcuinum Abbatem restituit, quocum Ratherius quoque in gratiam rediit. Tandem Ratherius, cum Namurci cum Comite versaretur anno nongentesimo septuagesimo quarto, ibi mortem oppetiit & in Monasterio Lobienfi Ritu honorifico, qui in Episcoporum funeribus adhiberi solebat, sepultus est. (*)

Sigeb. Chro.
974.

Spic. to. 2.
p. 199.

Ultimis vitæ annis sui ipsius Iconem nobis dedit in Scripto, quod *Conjecturam* appellavit. Est vero Iconia continua, in qua revera laudat se, referens, & fingens, objecta sibi ab Adversariis vitia de se confiteri. Inter alia ex hoc Scripto discimus sequentia. Ratherius patrem habuit ædilem, unde in ædificandis aut
repa-

(*) De Ratherio, quem virum inter Scriptores illius ævi illustrem vocat, adnotat Eminentissimus Baronius, ipsius jussu & humilitatis ergo hæc verba tumulo suo inscripta fuisse: *Conculcate pedes hominum Sal infatuatum.*

reparandis Ecclesiis tantopere delecta-
 batur. Paupertate adeo premebatur, ut
 nec Capellanum, nec famulum alere pos-
 set, in vestitu & calceamentis sordidus.
 Noctu sæpissime vel humi, vel in scamno
 cubabat. Omnis conditionis homines
 ad mensam admittebat, & frequenter
 jejunabat, ut pro peccatis aliorum satis-
 faceret. Neminem pedes suos osculari
 patiebatur. Calumnias nihili pende-
 bat, & quadam die homini contumeliis se
 afficienti nummos argenteos duodecim
 donavit. Totus lectioni deditus fre-
 quentiam hominum fugiebat, solitudi-
 nem amabat, & operibus servilibus ma-
 num admovere non dedignabatur. Re-
 gem, aut Optimates non invisebat,
 quos nullis unquam precibus fatigabat,
 quin etiam dona ultro ab iis oblata no-
 lebat recipere. Omnium errores repre-
 hendebat, & vitia aliorum, præsertim
 Clericorum, in charta adnotabat.

His coloribus Ratherius se ipsum de-
 pinxit. Dicit etiam, quod ante annos
 circiter quadraginta potestatem (nempe
 Episcopalem) quærere cœpisset, & Ot-
 tonis Imperatoris Elogium addit; unde
 ipsum hæc anno nongentesimo septua-
 gesimo secundo scripsisse conjicimus.

Ad nos usque pervenit maximi pon-
 deris Epistola a Ratherio ad quemdam,
 nomine Patricum, de Eucharistia scri-
 pta,

Sæculum X.
 A. C. 975.

Sæculum X. pta, in qua dicit: *Quæris ex me, an in*
 A. C. 975. *illa septimana Missam celebraverim. Sed*
 Sicil.tom.12 *Apostoli iudicium sit, uter nostrum ma-*
 p. 37. *jori se periculo indigne communicandi*
exponat, tu quotidie, & ego rarissime Eu-
charistiam accipiens. Illud quoque mihi
retulerunt, minime tibi probari, quod
in Vigilia Circumcisionis Domini balneo
usus sim, quasi vero non deceret, quantum
fieri potest, etiam corpus mundari, prius-
quam Sancta Mysteria contingamus. Istud
quidem me vehementer affligit, te Sacra-
mentum, quod tam sæpe celebras, non in-
telligere; putas enim simplicem figuram
esse. (*) Crede mihi, frater mi, sicut in
Cana Galilææ aqua non in vini figuram,
sed in verum vinum mutata est, ita etiam
vinum in Eucharistia fit verus sanguis
& panis vero caro. Si sapor, & color,
qui remanent, aliud tibi persuadent, qua-
ro, an non Scripturæ credas dicenti, Ho-
minem de limo terræ esse formatum?
Verumtamen Homo non terræ & limi
figuram, sed tantum Substantiam habet.
 In

Gen. 3. 19.

(*) Nec mirum, quod ignotus iste Patricus
 Mysterium Eucharistiæ non intellexerit, cum ex
 Paragrapho superiore XLIV. sciamus, Presbyte-
 ros Ecclesiæ Veronensis usque adeo Doctrinæ
 Fidei rudes fuisse, ut ne quidem Symbolum A-
 postolorum satis memoriæ impressum tenuerint.

In Eucharistia contrarium crede, videlicet colore & sapore remanentibus te nihilominus veram carnem & verum sanguinem accipere. Sed quæris, ex quo corpore est hæc substantia, & undeeducta? rursus an panis modo invisibili tollitur, aut in carnem vertitur? id enim humana curiositas scire appetit. Consulamus Evangelium. Hic Ratherius verba (*) Matth. 26. ex Evangelio refert, quibus Sacramentum Eucharistiæ institutum est, & addit: Habes, cujus sit corporis caro ista & sanguis, & tanto certius habes, quod hæc ex ore ipsius Veritatis discamus. De ceteris, quæso, ne anxius sis, quandoquidem audis, esse *Mysterium*, & quidem *Mysterium fidei*. Nam si *Mysterium* est, comprehendi non potest, & si ad *Fidem* pertinet, credi debet, non discuti. (**)

Sæculum X.
A. C. 975.

Matth. 26.

1. Cor. II. 24.

§. XLVII.

(*) Coenantibus autem eis, accepit *Jesus* panem, & benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis, & ait: *Accipite & comedite: HOC EST CORPUS MEUM.* Matth. XXVI. v. 26. *Accipite & manducate, HOC EST CORPUS MEUM,* quod pro vobis tradetur. *Hoc facite in meam commemorationem &c.* 1. Cor. XI.

(**) Testis in Sæculo X. realis existentiae Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia con-

tra